

De regel van Sions verlossing

Ds. W. Harinck

juli 2009

Preek

*gehouden te Oostkapelle op 13 april 2008
door ds. W. Harinck*

De tekst is uit Jesaja 1: 27:

*Sion zal door recht verlost worden, en haar
wederkerenden door gerechtigheid.*

De regel van Sions verlossing:

1. Waarvan zij worden verlost
2. Waardoor zij worden verlost
3. Waarom zij worden verlost

1. Waarvan zij worden verlost

De tijd van de profeet Jesaja was in veel opzichten een donkere en een bange tijd. Het was een tijd van oorlogsdreiging. Volkeren stonden tegen elkaar op. In het bijzonder was er de dreiging van het machtige rijk van de Assyriërs. Maar ook in geestelijk opzicht was het een bange en een donkere tijd. In Jeruzalem en onder het volk van Juda was er

een diep verval, de afval van de Heere en van Zijn dienst.

Jesaja begint het eerste hoofdstuk met te vertellen hoe de vlag er in geestelijk opzicht bij hangt in Jeruzalem en onder het volk van Juda. Hij tekent dat diepe verval. De Heere heeft Israël groot gemaakt, Hij heeft hen gezegend. De Heere is zo goed voor het volk van Israël geweest, maar wat is het volk ondankbaar. Ze hebben de Heere vergeten. Ze hebben Hem verlaten. Ze geven de Heere nog minder liefde, nog minder trouw, dan een os of een ezel geeft aan zijn bezitter. Het is bij Israël nog minder dan bij de beesten, zou je zeggen. Kijkt u eens naar het tiende vers, daar worden ze zelfs vergeleken met Sodom en Gomorra. Zo diep is de afval!

De profeet Jesaja ziet het en hij preekt het. O, ze zijn nog wel godsdienstig bezig. Ze gaan nog wel naar de tempel. En in de voorhof offeren ze nog wel. Maar de Heere heeft er een gruwel van. Van de reukoffers die ze nog brengen zegt de Heere: “Doe ze

maar weg. Ik heb er een gruwel van.” Het is ongerechtigheid in Gods ogen. Waarom? Omdat ze zo dubbelhartig zijn, omdat ze zo huichelachtig zijn in het bidden en in het offeren tot de Heere. Ze zijn niet oprecht. Het is niet in waarheid en oprechtheid als ze de Heere offeren. Het is alleen maar de buitenkant, het is maar vormendienst.

Daarom roep de profeet Jesaja het volk op om zich te bekeren. Hij zegt tot hen: “Was u, reinig u. Doe uw zonden weg. Bekeer u tot de Heere. Wandel in Zijn wegen.” Maar wie heeft de prediking van Jesaja geloofd? Ze horen naar zijn woorden niet. En de profeet scheurt zijn kleren. Hij zingt zijn klaaglied over Jeruzalem en over het volk van Juda. Vroeger waren het andere tijden. De tijden van koning David, Salomo en Josafat. Wat waren dat goede tijden! Maar nu is het de tijd van die goddeloze koning Achaz. De afgoden, de Baäl, de beelden worden gediend. Israël wordt vergeleken met een hoer, met een ontrouwe vrouw. Een

vrouw die met een andere man is weggelopen. Daarom zal het oordeel, het gericht komen. Gods geduld, Gods lankmoedigheid nadert een einde.

Hoor, wat de profeet uitroept: “Wee, Jeruzalem! Wee, gij volk van Juda.” En in de Naam van de Heere der heirscharen God, in de Naam van de machtige Jakobs en de heilige Israëls klinkt dan die prediking: God zal Zijn toorn gaan uitgieten over het volk. Hij zal Zich wreken over Israëls zonden en ongerechtigheden.

Het beeld van de zilversmid wordt daarvoor gebruikt. De zilversmid die het vuur opstookt om het zilver of het goud erin te werpen, zodat al het bederf wordt weggebrand, opdat wat onrein is, gereinigd zal gaan worden. Het gericht zal komen. En de goddelozen zullen verdelgd worden, die zullen vernietigd gaan worden in het gericht. Het is een aangrijpend beeld, hier in ons hoofdstuk.

Maar dan komen we bij onze tekst en daar zien we de keerzijde. Dan klinkt daar die wondere prediking van verlossing, middenin het oordeel. *Sion zal door recht verlost worden, en haar wederkerenden door gerechtigheid.* Gods oordeel zal komen. We begrijpen dat het allemaal ziet op de ballingschap in Babel, de wegvoering naar dat verre Babel en de verwoesting van de stad en van de tempel. Als slaven zullen ze in ballingschap genomen worden. Het vuur van het gericht zal verteren. Maar daar dwars doorheen gaat God Zijn doel bereiken. Hij gaat Sion verlossen.

Sion is de naam van de berg waarop de stad Jeruzalem is gebouwd. Op de berg, de heuvel Sion, is de tempel gebouwd. Daar is de voorhof. Daar worden de offers gebracht. Daar staat de ark des verbonds. Daar is het bloed van de verzoening. Sion, daar gaat het over, Sion zal verlost worden. O, wat een genadeprediking!

Het goddeloze volk, dat ontrouwe Israël, dat het verbond heeft gebroken, heeft de Heere verlaten. Wat zijn ze huichelachtig in hun tempeldienst en in hun offeranden. Maar ze mogen nog horen van verlossing. Ze hebben zich gelijk gemaakt aan de heidenvolken. O, kijk eens, daar in de voorhof van de tempel: daar staat zelfs een afgodsbeeld. Achaz, die goddeloze koning, heeft het beeld van de Baäl in de voorhof van de tempel neergezet en de deuren van de tempel zijn gesloten! Wat een dieptepunt, wat een verval. Het gericht gaat komen. Het vuur zal verteren. En toch... middenin de toorn, gedenkt de Heere nog aan Zijn ontfermen. *Sion zal verlost worden.* Waarvan zal Sion dan verlost worden? O, ze zullen verlost worden van die grote zondesschuld. Van die diepe, ingewortelde liefde tot de zonde zullen ze verlost worden. Van de vloek en van de dood die ze verdienen. God zal Sion gaan verlossen van dat boze, van dat

dubbelhartige van hun bestaan. Hij zal ze verlossen.

Verlossen is hier een bijzonder woord met een bijzondere betekenis. Het ziet op een verlossing die kostbaar is, een dure verlossing. Er zal een prijs betaald moeten worden voor deze verlossing. Zoals een slaaf in oude tijden uit zijn slavernij verlost kon worden door hem vrij te kopen, zo zal de Heere Sion gaan verlossen. Er zal een prijs betaald moeten worden voor de zonde en de vloek, het gericht en de toorn. Zonder de betaling van de prijs zal er geen verlossing komen. Het zal het grote werk van de Heere der heirscharen zijn. De machtige Israëls zal nog wonderen werken. Hij zal Sion gaan verlossen.

Maar hoe? Hoe zal die verlossing tot stand gebracht gaan worden? Langs welke weg zal Sion verlost gaan worden van hun zonden en van hun schuld en van de straf die ze verdienen? Het gaat anders dan wij denken. Lees het maar in onze tekst: *Sion zal door*

recht verlost worden. Onze tweede gedachte:

2. Waardoor zij worden verlost.

‘Door recht’ dat betekent hier: door het oordeel heen. Middenin het vuur van dat gericht, terwijl God Zijn recht laat gelden, zal Hij Sion verlossen. De wegvoering naar Babel, de verwoesting van de tempel en van de stad, dat ontzettende oordeel zal komen. Zijn recht zal God laten gelden. Maar daar middenin en daar dwars doorheen zal God verlossen. Hoe wonderlijk, hoe onbegrijpelijk!

Want dat is toch onbegrijpelijk: verlossing door gericht. Wat zouden wij zeggen? Wij zouden verwachten dat er verlossing komt door barmhartigheid. Dat de Heere Sion zal verlossen door hen Zijn liefde en Zijn genade te bewijzen. Wij zouden denken dat de profeet Jesaja zou prediken: Sion zal verlost worden door Gods ontfermen. Maar nu lezen we in onze tekst dat Sion verlost

zal worden door recht, door het oordeel, door het gericht. Terwijl God als een rechtvaardige Rechter op zal gaan treden en Zijn recht zal handhaven, zal God toch verlossen.

Wat is dat onbegrijpelijk! Dat is nu in een mensenhart niet opgeklimmen. Maar het is de weg, het is de regel van God. Zo werkt God in het verlossen van zondaren. God zet Zijn recht niet aan de kant. Nee, Hij handhaaft Zijn recht. Het vuur van het oordeel gaat branden, maar daardoorheen zal Hij Sion verlossen.

Waarvan Hij verlost en waardoor Hij verlost. Op de leerschool van Gods genade, als de Heilige Geest ons gaat onderwijzen, gaan we deze dingen verstaan. Als wij overtuigd zijn van zonde en van schuld, als we onze ellende leren kennen en onze blinde ogen geopend worden, als we gaan zien wie wij nu in werkelijkheid zijn tegenover God, weet u wat er dan gebeurt? Dan gaan we ons

beeld vinden in het eerste hoofdstuk van Jesaja. Dan gaan we het zien: ik ben hetzelfde als dat schuldige volk daar in Jeruzalem en Juda. Ik ben ook zo'n gruwelijke zondaar, zo'n overtreder van Gods geboden. In mijn hart en in mijn leven staan ook zoveel van die afgoden, waar ik voor buig, waar ik mijn hart aan geef, waar ik op gericht ben. Ik ben ook zo'n man, zo'n vrouw, zo'n jongen, zo'n meisje als hier in Jesaja 1.

Als je dan kijkt naar het zesde vers, hoe daar het beeld getekend wordt van zo'n onreine zondaar: *Van de voetzool af tot het hoofd toe is er niets geheels aan hetzelfde; maar wonden, en striemen, en etterbuilen, die niet uitgedrukt noch verbonden zijn, en geen derzelve is met olie verzacht.* Het is de tekening van ellende, van diepe zondes Schuld voor God. Hebben we onszelf zo leren kennen? Zijn je ogen ervoor open gegaan dat ons dienen van de Heere van nature ook zo'n koude vormendienst is? *Dit volk nadert*

tot Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich verre van Mij, zegt de HEERE. Zien we dat wij hier getekend worden in onze ellende, in onze vloek, schuld en dood? Job heeft het uitgeroepen: met het gehoor des oors heb ik het gehoord, maar nu ziet U mijn oog en daarom verfoei ik mij en heb berouw in stof en as. Dan gaan we met de profeet Jesaja het klaaglied aanheffen: Wee mij, want ik verga! dewijl ik een man van onreine lippen ben, en ik woon in het midden eens volks, dat onrein van lippen is. Dan gaan we zien waarvan we verlost moeten worden. Het wordt de grote vraag van ons hart waardoor we verlost moeten worden. Dan kunnen we onze verlossing zo verwachten van onze verbeteringen. Dan beloven we: Heere, ik zal het beter doen, ik zal anders worden, ik zal mijn best doen om naar U te zoeken en te strijden tegen de zonden. Ik zal dat laten, ik zal daar niet meer naartoe gaan. Ik zal in Uw wegen wandelen, ik zal op U gericht zijn. Heere, zo vragen

we, geef me nog wat tijd, dan zal ik anders gaan leven, ik beloof het U. Ik zal U liefhebben en ik zal Uw Woord onderzoeken. We schreien tranen en we bidden en we roepen en we smeken. En we denken dat we daardoor verlost moeten worden. O, we doen een beroep op Gods barmhartigheid, op Zijn genade, op Zijn goedertierenheid. De overtuigde zondaar denkt dat daar z'n verlossing van komen moet.

Als we dan horen, als we dan lezen wat onze tekst zegt, dat Sion door recht verlost zal worden, dan begrijpen we dat niet, dan is dat zo verborgen, dan is dat zo onmogelijk. Want de overtuigde zondaar denkt zo dikwijls dat er eerst aan zijn kant van alles moet veranderen voordat er verlossing kan komen. Heimelijk zoekt hij hoop en troost van z'n tranen en van z'n verandering en van z'n gebeden, van z'n zoeken en van z'n vragen. Bij het horen van de prediking van Gods recht, moeten ze vrezen, moeten ze

beven, dan zeggen ze: O Heere, als Gij met mij in het recht zou treden en gadeslaan mijn ongerechtigheden, wie zal kunnen bestaan? Dan vrezen we de eis van Gods recht. Dan denken we: als God Zijn recht handhaaft, is verlossing onmogelijk. Want als God Zijn recht handhaaft – en dat doet Hij, want God is heilig en rechtvaardig en Hij wil dat aan Zijn gerechtigheid genoeg geschiede – dan is het verloren, dan is het eeuwig verloren! Mijn werken, mijn tranen, mijn verbeteringen, mijn veranderingen lopen stuk op Gods onveranderlijke recht.

Kent u dat? Dat je helemaal vastloopt met die dingen? Dat Gods recht je alles uit handen slaat? Je voelt: God is rechtvaardig. Dat is Hij en dat blijft Hij. En Hij kan en wil de zonde niet door de vingers zien. Maar Hij wil dat aan Zijn gerechtigheid genoeg geschiedde. Daar ‘amen’ op gaan zeggen, daaronder gaan buigen, de strijd eens een keer opgeven, neerzinken met je schuld, met je zonde, als een onwaardige, als zo’n

ellendige in jezelf. Het buigen onder Gods recht, het billijken, dat de Heere rechtvaardig is. *'k Erken mijn schuld die U tot straf bewoog. Uw doen is rein, Uw vonnis gans rechtvaardig.*

Sion zal door recht verlost worden. O, wat een verborgenheid, wat een raadsel! Maar weet u, het antwoord, de oplossing van die verborgenheid, van dat raadsel, wordt gevonden in het midden van Sion. Middenin Sion is het antwoord! In de tempel, bij het altaar, waar de lammeren worden geslacht, waar het bloed van de verzoening wordt vergoten. Daar zien we de vlammen op het altaar: de prediking dat God heilig en rechtvaardig is. De vlammen van het gericht verteren het offer helemaal. Daar is het antwoord!

Daarom, u die vrezen moet, u die dat recht Gods vrezen moet, u die denken moet, vrezend en bevend: O, als God rechtvaardig is – en dat is Hij en dat blijft Hij – dan is het voor mij eeuwig verloren, ik wijs u op dat

grote altaar. Op dat grote en volmaakte offer van het Lam van God, de Heere Jezus. Zie op Golgotha, daar hangt Hij middenin het gericht. Gods recht is over Jezus heengegaan. *Ik voor u, daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven.* Gods toorn is op Jezus neergekomen. En Hij heeft Zijn ziel, Hij heeft Zijn leven gegeven. Dat is nu de prijs van de verlossing.

Door het offer van Zijn Zoon handhaaft God Zijn recht en bewijst Hij zondaren Zijn genade. Dat is de regel van Sions verlossing. Om het bloed van Christus kan God rechtvaardig zijn en blijven en toch zondaren in genade aannemen. Wat is zalig worden dan ruim, vrij en rijk en ook eerlijk. Eerlijk zalig worden op kosten van het bloed van Christus. O, dan willen we langs geen andere weg zalig worden, dan die weg van de verzoening door voldoening. Verlossing, niet ten koste van Gods rechtvaardigheid, maar door rechtvaardigheid. Zo wordt het eeuwige leven verkregen. Wat een wonder,

als dat opengaat voor ons hart! Die ruimte, die rijkdom van genade door recht.

En toch... kan het nog zo de strijd zijn en de vraag zijn: Heere, is dat nu ook voor mij? Voor zo'n schuldige, voor zo'n zondaar, zo'n onwaardige? O hoor dan, voor wie is deze verlossing? Dan antwoordt de Heere: *en haar wederkerenden door gerechtigheid.*

3. Waarom zij worden verlost

Waarom kwam het gericht, het vuur en het oordeel over Jeruzalem en over Juda? Waarom zond God de ballingschap en de verwoesting van de tempel en van de stad? Waarom werpt de Heere Zijn volk, dat Hij verkoren heeft, in die vurige oven van de beproeving, van de strijd en van het gericht? Waarom? Opdat ze zouden wederkeren. Opdat ze zouden wederkeren tot de God van hun vaders. De God van Abraham, Izak en Jakob. Opdat ze middenin het gericht zich tot God zouden bekeren en hun zonden zouden belijden en om genade zouden

vragen. Daarom! Dat is Gods bedoeling. O, de Heere werpt hen in het vuur, opdat ze het zouden gevoelen, opdat ze de afval niet nog groter zouden maken. Maar dat ze zouden wederkeren tot de Heere en tot Zijn dienst. Opdat ze met gewezen over hun zonden, met smekingen zich zouden bekeren tot de Heere.

En haar wederkerenden door gerechtigheid.
De regel van de verlossing van de wederkerenden, dat zijn degenen die terugkomen uit Babel, uit de ballingschap, zal zijn de gerechtigheid van Christus, de verlossende gerechtigheid van Zijn offer. Dat zal de weg van de verlossing van die wederkerenden zijn.

Zo werkt de Heere ook vandaag nog. Verlossing in een weg van wederkeren, in een weg van gerechtigheid. Dat wederkeren is de wondere vrucht van het werk van de Heilige Geest. Want als God van de zonde overtuigt, als Hij je werpt in het vuur, als het recht van God zo'n diepe kerf kan zetten in

je bestaan, als je zo'n dodelijke slag wordt toegebracht, dan heeft de Heere daar een heilige bedoeling mee: dat we zouden wederkeren. Dan is het goed om verdrukt te zijn geweest, opdat we Gods heilig recht zouden leren.

Sion zal wederkeren. Ze komen aan Zijn voeten terecht. En ze belijden met Job: *zo Hij mij doodde, zou ik niet hopen?* Middenin het gericht roepen ze met Petrus en de andere discipelen: *Tot Wie zullen wij anders heengaan? Gij hebt de woorden van het eeuwige leven.*

Die wederkerenden worden verlost door gerechtigheid, door die toegerekende en geschonken gerechtigheid van Christus, die de onze wordt door het geloof. *Wij worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing die in Christus Jezus is.*

Wat is dat een wondere zaak! Als zo'n wederkerende met zijn schuld en met zijn ellende genade gaat vinden bij God en vergeving en eeuwig leven wordt

geschonken. *Zo is er dan nu geen verdoemenis voor allen die in Christus Jezus zijn.* Wat een waarheid, wat een wonder! Horen we erbij, bij die wederkerenden? Die weggevoerde ballingen zijn niet allemaal teruggekomen naar Sion. Er zijn er ook omgekomen in Babel. Daar heeft de Heere door de profeet Jesaja voor gewaarschuwd in vers 28: *Maar er zal verbreking zijn der overtreders en der zondaars tesamen.* Die de Heere verlaten zullen omkomen. Hoort u de roepstem? *Keer weder, gij afkerige kinderen en Ik zal uw afkeringen genezen, zegt de HEERE der heirscharen.* Er is nog verlossing door rechtvaardigheid. Want het bloed van Christus Jezus is levend en is krachtig. *Kom dan, en laat ons samen rechten, zegt de HEERE; al waren uw zonden als scharlaken, ze zullen wit worden als sneeuw. Al waren ze rood als karmozijn, ze zullen worden als witte wol.* Verneder u dan onder de krachtige hand van God.

Ouderen, jongeren, één ding is nodig. *Alleen ken uw ongerechtigheid, dat gij tegen de Heere, uw God hebt overtreden.* Wordt eens eerlijk! Gooi het masker eens weg en buig voor de God van de hemel en van de aarde, Die het ook nu ons toeroept: *Kom dan, en laat ons samen rechten.* Kom dan met uw zonden en uw ongerechtigheden, want *het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt van alle zonde.*

Amen.

Verschijnt 6 keer per jaar.
Abonnementsprijs
€ 6,- per jaar.
Gironummer 387325
t.n.v. penningmeester Dovenzorg Krimpen
a/d/ IJssel

Uitgave: DOVENZORG Geref. Gemeenten

Deze uitgave bevat een preek die gehouden is
tijdens een aangepaste kerkdienst voor doven.

Adm.: Bogerd 45, 2922 EB Krimpen a/d IJssel